

Bir Ömür ki Meydan Ola Savaşa

– Huma · 15 Temmuz 2011

Bir badeni içemedim yüz ile,
Konuşmadım, yürek doldu söz ile,
Kalp eridi,yaş akıtdı göz ile,
Tükendim böylece, dolan değilim.

Ah-vay etdim zamanın gerdişine,
Ne yaptım sa yaramadı işine,
Bakıp durdum dünyanın ters işine,
Bir daha seyrine dalan değilim.

Bir yol güldüm,yüz yol daha ağladım,
Kara geydim,üstünden göy bağladım,
Boş-boşuna yüreyimi dağladım,
Yaka yırtıp,saç da yolun değilim.

Zaman geldi,ömür bitdi zülümle,
Bütün hataları yaptım elimle,
Daha edavetim yoktur ölümle,
Kurtla kiyamete kalan değilim.

Bu dünya ne imiş ruhtan,tenden sor,
Gelenler ne bilsin,sen ötenden sor,
Cevap almadınsa,gel de benden sor,
Ben ki hakikatım,yalan değilim.

Neçe yol boşaldı,neçe yol doldu,
Yemeyenin malı dünyada kaldı,
Dünya gelenleri hep yola saldı,
Ben de gedesiyim,kalan değilim.

İnsan oğlu can verdi her karışa,
Efsus,dünla malı deyme z kuruşa,
Bir ömür ki meydan ola savaşa,
Bitsin artık yanan falan değilim.